

“És igual prevenir una batalla campal que una tempesta”

El cap de la policia de Lloret fa una aposta clara per la policia administrativa per garantir la convivència

És llicenciat en climatologia i aplica les tècniques de la ciència per a la seguretat

Joaquim Martín, davant de l'estació meteorològica al terrat de la seu de la Policia Local de Lloret de Mar
Foto: TURA SOLER.

Les policies locals s'haurien de gestionar com les escombraries, des dels consells

Vaig entrar a la policia per pura casualitat el dia que em vaig treure el carnet de moto

Vaig tenir una oferta per fer d'home del temps a Canal Sur, però llavors ja estava en el món policial

L'edifici de la Policia Local i Protecció Civil de Lloret de Mar, a l'avinguda de les Alegries, és singular. De fora ja es veu per les

seves formes allunyades dels convencionals angles rectes, i per dins és sostenible al màxim. Han reciclat una màquina vella d'urbanisme per imprimir-se ells mateixos els senyals de trànsit. A l'espai on l'arquitecte volia fer un auditori hi ha la canera dels gossos policia. Els vehicles elèctrics ja formen part del parc mòbil, i el terrat conté plaques solars i una estació meteorològica. No en va, el cap de la Policia Local, l'inspector Joaquim Martín (Logronyo, 1966), un home també singular, és llicenciat en climatologia. Martín defensa que la seguretat i el temps (meteorològic) són matèries molt similars a l'hora d'aplicar les tècniques i observacions per fer les previsions. Creu en el binomi entre polítics i tècnics, fins al punt que, a la seu policial, el despatx de l'inspector en cap es toca amb el del regidor de l'àrea de Seguretat, Josep Lluís Llinós. Martín, que va assumir el comandament el 2013, aposta per la policia administrativa, que creu que és el puntal, que aplica amb mà ferma i dura, per mantenir la seguretat en un municipi turístic. Té el títol de submarinista professional i esportiu. Treballa amb els peus a terra i la mirada al cel.

Expliqui'm com un climatòleg va anar a parar a les files de la policia i no a anunciar el temps a la televisió.

A la policia hi vaig anar a parar per pura casualitat. Ja sé que és el que tothom sol dir, però en el meu cas és així. Vaig néixer a Logronyo i la meva família va emigrar a Barcelona quan jo era petit. La meva passió sempre ha estat la natura i volia fer ciències geològiques. Em vaig matricular a la Universitat de Barcelona, tot i que també vaig treballar a la rotativa del diari Avui a Badalona per ajudar a pagar-me els estudis. I la casualitat: el dia que baixava de Montjuïc amb el resguard del carnet de moto a la mà –acabava d'aprovar les pràctiques–, vaig passar davant de la Guàrdia Urbana i vaig veure que hi havia un convocatòria, que s'acabava l'endemà, i com a requisit demanaven tenir carnet de moto. Jo, que participava en totes les protestes estudiantils i el coneixement que tenia de la policia consistia a córrer davant seu, vaig tenir l'impuls d'entrar i preguntar. Em van dir que el carnet era vàlid, m'hi vaig presentar i vaig entrar a l'acadèmia.

I què va passar amb la carrera de geològiques?

Era de mal combinar pels horaris i per la feina de pràctiques que vaig haver de fer durant l'any preolímpic, de manera que em vaig fer un tip de regular el trànsit en totes les obres de Barcelona i em vaig empassar molta pols. I també era un xic incòmode ser policia a la facultat, ja que et miraven amb recel, així que vaig optar per la policia i vaig deixar la facultat. Però jo volia tenir una carrera. Com que vaig ser el quart de la promoció vaig poder triar destí. Vaig escollir Sant Andreu i amb el torn de nit vaig reprendre els estudis universitaris a la tarda intentant aprofitar els crèdits que ja tenia. Vaig escollir geografia, que era un xic l'avançada del que ara seria ciències ambientals. Allà vaig coincidir amb professors dels que et marquen, com per exemple Javier Martín Vide, que és una eminència en estudis del canvi climàtic. Ell em va ensenyar que quan et crida l'atenció alguna cosa a la terra has d'aixecar la vista i mirar al cel. Vaig compartir aula amb Francesc Mauri i finalment em vaig llicenciar en geografia i em vaig especialitzar en climatologia.

I amb la carrera acabada no va tenir ofertes de cap mitjà per fer d'home del temps?

Sí, en vaig tenir una per anar a Canal Sur. Era un contracte de pràctiques per al darrer any de carrera, però jo en aquell moment ja estava en el món policial i la possibilitat de TV3 en aquell moment tampoc era factible perquè encara no tenia un nivell de català prou fluid.

I aquesta especialització en climatologia li és útil en la gestió de la seguretat?

I tant. Llavors no m'ho pensava però resulta molt útil. La climatologia és una ciència transversal i el seu objectiu és facilitar el coneixement de la interacció contínua del conjunt de factors meteorològics per l'adaptació de les persones al territori i a les condicions de l'atmosfera. I en el camp de la seguretat local, el model també és això: mirar com interactuen les causes que afavoreixen uns efectes sobre la seguretat i aplicar mesures.

I la seva trajectòria fins a arribar a Lloret com va ser?

A la Guàrdia Urbana de Barcelona hi vaig passar setze anys. Allà vaig estar en diferents unitats, la rotació és bona. Després em vaig presentar a la convocatòria d'inspector a les Franqueses del Vallès i vaig guanyar la plaça. Per desavinences amb l'alcalde vaig marxar i vaig estar tres anys fora. Vaig tornar a la Guàrdia Urbana i tres anys després, coses del destí, vaig tornar a les Franqueses, on vaig fer funcions més gerencials que de policia. I el 2013 vaig venir a Lloret perquè en Xavier [el llavors inspector en cap de Lloret Xavier López Crivillé] m'ho va demanar. I vam fer una permuta. Tot el record que jo tenia de Lloret era el de les llums i les festes de quan hi anava de jove, de quan encara veia Lloret com Las Vegas a la catalana.

Va ser valent acceptant-ho, no?, perquè era evident que Xavier López fugia d'una situació complexa i per tant no li proposaven una feina fàcil.

Jo crec que els càrrecs s'han de regenerar i s'ha de fer canvis de lloc, si no el cap de la policia es perpetua i s'acaba condemnant. En un cos gran com la Guàrdia Urbana es poden fer moltes rotacions de càrrecs i això és positiu. Als municipis més petits també s'hauria de poder fer, perquè evitaria problemes. No hi ha cap ajuntament que no hagi tingut problemes amb la seva policia, ja siguin de plantilla, amb els sindicats, amb el cap... La solució seria que la seguretat es gestionés igual com els serveis de tractament de residus. És a dir, que se n'ocupés el Consell Comarcal, que hauria d'assumir les competències de protecció civil i policia, gestionant uns serveis comuns en què es podrien incloure els comandaments, amb capacitat per moure'ls entre municipis, compres agregades, amb convenis col·lectius, amb potestats disciplinàries. La situació actual deteriora les policies locals perquè, per exemple, no poden aplicar el règim disciplinari (per exemple amb les sancions i trasllats) com sí que ho poden fer la Guàrdia Urbana de Barcelona i els Mossos d'Esquadra. Sempre s'hauria de mantenir, però, una autonomia municipal. Igual com amb les escombraries, si algun municipi vol un plus en el servei, que se'l pagui,

per hi ha uns mínims garantits i comuns per a tota la comarca. Jo ara quan veig que en les reunions ens discutim sobre els uniformes, ja m'aixeco i marxo. Això és com començar la casa per la teulada. O discutir com pintem la casa abans de posar els fonaments.

Des que dirigeix la policia a Lloret no s'ha viscut cap episodi de batalla campal, i la més recent ja es remunta al 2011. Això és sort o hi té alguna cosa a veure la planificació?

Hem treballat de valent per reduir les situacions que afavoreixen el risc que es produeixi una batalla de les que eren tan habituals i ara no podem dir que hi hagi risc zero, i encara menys que la periodicitat cada cop és més llunyana. Has d'observar quins factors externs contribueixen a les aglomeracions i els factors interns d'aquestes aglomeracions que poden desencadenar les batusses i actuar de manera transversal per reduir riscos. La nostra millor eina és la policia administrativa i sancionadora, la investigació administrativa. Nosaltres en som especialistes i a la seu de Lloret s'imparteixen classes de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya i ens vénen policies de Salou i el Vendrell per aprendre del nostre model. Un exemple d'eficàcia administrativa. Aquest any hem tancat cautelarment durant dos dies una coneguda discoteca perquè incomplia normatives en els diversos negocis que acumulava i ara està pendent de la sanció . Això és un avís per a navegants. La resta de negocis, en veure el que els ha passat, ja procuraran tenir les coses en regla. Un altre cas. El 2013, quan un noi es va empassar per un tub des d'un terrat, vàrem fer tota una investigació per veure quins factors havien propiciat que aquell noi fos en aquell terrat i s'acabés accidentant. I la sanció a l'establiment per totes les infraccions va ser dura, de manera que difícilment es tornaran a donar les circumstàncies que van contribuir a aquella situació.

És igual, doncs, prevenir una tempesta que prevenir una batalla campal a la riera de Lloret?

Ve a ser el mateix. Has d'analitzar els factors. Amb la diferència que en la previsió de la seguretat tens la llei de la teva part i és a les teves mans pressionar i fer complir les normes per dissoldre els riscos, però en canvi ho tens més difícil per fer girar el món per evitar l'escalfament del planeta o per exemple, per controlar el procés de combustió dels fòssils. En el tema de les batusses, vàrem participar en unes jornades amb agents de Magaluf i de Sitges, que tenen zones d'oci de concentració massiva com nosaltres, i difereixo dels criteris d'ells, que aposten per concentrar la gent en un espai per controlar-la. Si comprimeixes una matèria sense conèixer exactament les característiques i la seva capacitat de concentració t'arrisques que hi hagi una explosió, has de procurar que l'element contaminant –jo sóc científic i m'agrada aquesta terminologia– es dilueixi i s'acabi fent imperceptible. Per aconseguir la dilució no només s'hi han d'implicar, que ja ho fem, els serveis municipals sinó tots els actors que hi intervenen: el sector de l'oci, els hotelers, els restauradors, els veïns, els operadors turístics...

I el problema que tenien amb les prostitutes nigerianes que paraven al carrer com ha derivat?

Doncs fa quatre anys n'hi havia unes cinquanta i ara també. N'hi ha de diferents nacionalitats. La situació ha canviat només en el fet que abans venien de Barcelona i tornaven a marxar i ara ja es queden a Lloret i algunes comencen a treballar en pisos. Però aquí la llei, la 4/2015, no ens ajuda. Només penalitza unes determinades situacions i als municipis ens deixa en indefensió. Van fer una llei que no havia demanat ningú i ens ha deixat un núvol de dubtes amb les nostres ordenances. I el problema és que ara només les podem identificar una vegada. Un cop les has identificat per una causa ja no ho pots tornar a fer. La fiscalia et reprovaria si hi tornessis. En canvi la normativa sí que ens va facilitar eradicar les furgonetes que feien publicitat de prostíbuls. El problema de les prostitutes no el podem eradicar, però el tenim controlat i en procés de dilució.

En el seu discurs de la primera festa patronal del cos, el 2013, va convidar tots els cossos de policia que operen a Lloret perquè treballessin junts com a policia de Lloret juntament amb la local. Ho ha aconseguit?

No, no he aconseguit que treballem junts. He aconseguit que entenguin els nostres objectius, però d'aquí que els assumeixin... En canvi jo sí que participo en els seus objectius, perquè els tinc assumits en bona part. Però tampoc es pot culpar els altres cossos; també veig que són poques les policies locals que interpreten el cos com l'interpreto jo.

Vol dir que la Policia Local de Lloret ha participat en algunes de les grans operacions de Policia Nacional, Mossos i Guàrdia Civil que han servit per desarticular grups mafiosos els darrers mesos?

En totes i cada una de les operacions hi hem tingut un paper important, bàsicament amb la informació que aporten les nostres càmeres de seguretat. El que passa és que normalment la nostra col·laboració queda en un paper molt secundari en els comunicats públics.

Així també disposen de càmeres? No n'han fet gaire bandera, com d'altres...

Sí, les càmeres de seguretat que tenim instal·lades (algunes també al terrat de la seu policial) i a les diferents entrades de la població són una eina molt útil. [M'ensenya una mostra: els deu primers dies d'agost les càmeres han captat gairebé 600.000 matrícules de cotxes en moviment a la població].

Les policies locals estan preparades tècnicament i mental per afrontar l'amenaça gihadista?

Sí que ho estem. A Lloret tots els policies, menys jo que sóc el cap, tenen armilla antibales. En faltava una quan es va acabar el pressupost i millor que sigui jo, que tinc la feina més a cobert, que no en porti. I en aquest tema sí que hi ha comunicació amb altres cossos. Ara, perquè ens necessiten, ens tenen molt en compte. Els agents locals som molt importants per captar els indicis de radicalització, perquè és un procés molt ràpid.

I en aquest moment quina aspiració té? Ja fa més de tres anys que és a Lloret i segons la seva teoria de la renovació...

La meva aspiració personal no és altra que estar a l'altura constantment del més que brillant equip de professionals de la policia de Lloret i de les meves filles i la meva dona. Preveure el meu futur professional és com el futur... climàtic. Ho analitzarem dia a dia.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 14-08-2016 Pàgina 14

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/24-puntdivers/4-divers/995722-les-igual-prevenir-una-batalla-campal-que-una-te-mpestar.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui